

Sygn. akt VI Cz 932/18

POSTANOWIENIE

Dnia 30.08.2018 r.

Sąd Okręgowy w Częstochowie VI Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Polak

Sędziowie: SSO Karol Kołodziejczyk (spr.)

del. SSR Aleksandra Korusiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 30.08.2018 r.

sprawy z powództwa (...)
(...) w G.

przeciwko H. K. , Z. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda (...)
(...) w G.

od postanowienia zawartego w wyroku Sądu Rejonowego w Zawierciu

z dnia 18 maja 2018r.

sygn. akt I C 2479/17

postanawia:

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie w pkt 2 o tyle, że zasądzoną tam kwotę zmniejsza do kwoty 634 (sześćset trzydzieści cztery) złote;**
- 2. nie obciąża pozwanych obowiązkiem zwrotu powodowi kosztów postępowania zażaleniowego.**

Sygn. akt VI Cz 932/18

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w pkt 2 wyroku z dnia 18 maja 2018 r. Sąd Rejonowy w Zawierciu zasądził od powoda (...) (...) w G. na rzecz pozwanych H. K. i Z. K. kwotę 1 234 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Powyższe postanowienie – w imieniu powoda - zaskarżył jego pełnomocnik, zarzucając naruszenie prawa materialnego, tj. art. 98 §1 i 3 k.p.c. w zw. z art. 99 k.p.c. i § 6 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (...), poprzez błędne zastosowanie i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych solidarnie kwoty 1.234 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Wskazując na powyższy zarzut, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia w pkt 2 i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanych solidarnie kwoty 634 zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego

w wysokości 600 zł oraz zasądzenie od pozwanych solidarnie na rzecz powoda kosztów postępowania zażaleniowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący podniósł, iż w sprawie domagał się zapłaty kwoty 3.477,62 zł wobec czego wysokość stawki minimalnej przy tej wartości przedmiotu sprawy zgodnie z powołanym rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. - w brzmieniu na dzień wniesienia pozwu - wynosi 600 zł. Z ostrożności procesowej skarżący podniósł, iż brak przesłanek do uznania, że Sąd I instancji mógł zasądzić dwukrotność stawki minimalnej, w szczególności nie wynika to z treści uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia, jak również nie uzasadnia tego charakter sprawy i nakład pracy pełnomocnika pozwanych. Zdaniem skarżącego, odpowiedzialność pozwanych oparta była na współuczestnictwie materialnym, w związku z czym zwrot kosztów procesu dotyczący wynagrodzenia pełnomocnika.

W odpowiedzi na zażalenie pozwani wnieśli o oddalenie zażalenia w całości jako bezzasadnego, wraz z zasądzeniem od powoda na rzecz strony pozwanej kosztów postępowania zażaleniowego.

Rozpoznając zażalenie, Sąd Okręgowy uznał je za zasadne.

Sąd Rejonowy, orzekając o kosztach procesu błędnie bowiem przyjął jako podstawę prawną ustalenia kosztów zastępstwa procesowego pozwanych § 6 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U.2002.163.1348) (akta k. 126 v), zamiast § 6 pkt 3 cyt. rozporządzenia. Jak stanowi § 6 pkt 3 cyt. rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. wysokość stawki minimalnej opłaty za czynności adwokata z tytułu zastępstwa prawnego przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 1.500 zł do 5.000 zł wynosi 600 zł, natomiast w przypadku wartości przedmiotu sprawy powyżej 10.000 zł do 50.000 zł stawka ta została określona w wysokości 1.200 zł. Wartość przedmiotu sprawy w badanej sprawie wynosiła 3.477,62 zł, zatem zastosowanie winien znaleźć § 6 pkt 3 w/w rozporządzenia.

Podzielić należy stanowisko skarżącego, iż brak podstaw do uznania, że zasądzenie wyższych kosztów zastępstwa procesowego mogło wynikać z przyjęcia przez Sąd I instancji podwójnej stawki minimalnej tj. w wysokości 1 200 zł lub ustalenia odpowiedzialności pozwanych jako współuczestników formalnych, co uzasadniałoby rozliczenie kosztów procesu osobno w stosunku do każdego z nich. Nie wskazuje na to żaden fragment uzasadnienia kwestionowanego rozstrzygnięcia.

Dodatkowo, jedynie na marginesie wskazać należy, iż strona pozwana na rozprawie w dniu 18.05.2018 r. (k. 115 -116), na której to zostało wydane zaskarżone orzeczenie, nie wносиła, ani też w żaden inny sposób nie sygnalizowała w toku postępowania, iż domaga się zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w wysokości ponad stawkę minimalną i nie wskazała na uzasadniające to roszczenie względy. Jest też niewątpliwym, że w badanej sprawie pozwani to współuczestnicy materialni o których mowa w art. 72 § 1 pkt 1 k.p.c., a zatem, uwzględniając tę okoliczność oraz fakt, że pozwani byli reprezentowani przez tego samego radcę prawnego, sąd winien przyznać na ich rzecz zwrot kosztów w wysokości odpowiadającej wynagrodzeniu jednego pełnomocnika (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2007 r., III CZP 130/06, OSNC 2008, Nr 1, poz. 1).

W związku z powyższym, zaskarżone postanowienie zostało zmienione jak w pkt 1 sentencji postanowienia Sądu Okręgowego na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 102 k.p.c. odstępując od obciążenia pozwanych obowiązkiem ich zwrotu stronie powodowej z uwagi na okoliczności sprawy, w tym względ na zasady słuszności.